

OBISK V OBČINSKI ZMS OB PRAZNIKU JLA

Sekretarka komisije za idejnopolitično kulturo in delo in članica RK ZMS Sonja LOKAR je v petek, 2. novembra obiskala občinsko konferenco ZMS Laško.

Najprej je imela razgovor z mladinci na osnovni šoli »Primož Trubar« v Laškem. Mladi so jo seznanili s številnimi krožki, ki delujejo na šoli, priporočevali so o prijateljstvu s pobratenim mestom Trstenik, kjer so imeli tudi svojo likovno razstavo in s katerimi izmenjujejo tudi izkušnje v delu mladinske organizacije. V njihovih besedah je bilo čutiti, da si želijo razgibanega delovanja in da se želijo seznanjati tudi s političnimi in gospodarskimi problemi.

Tovarišica Sonja Lokar pa je lahko spoznala tudi delo mladincev v Tovarni izolacijskega materiala »TIM«, kjer mladi zelo aktivno delujejo v samoupravnih organih, želijo se izobraževati in se aktivno vključiti v oblikovanje svojega jutri, kar jim delovna organizacija tudi omogoča.

Popoldne je bila razširjena seja predsedstva OK ZMS, zvečer pa je bil v Radečah zbor radeške mladine kot nekakšna priprava na letno konferenco aktivna ZMS Radeče. Zbora sta se udeležila tudi domačina, sekretar medobčinskega komiteja ZKS tov. JANEZ ZAHRASTNIK in njegov namestnik tov. EMIL ROJC.

(Nadaljevanje na 2. strani)

PRAZNOVANJE V RADEČAH

Obletnico rojstva naše domovine so Radečani, posebno najmlajši, proslavili zelo svečano.

Že pred praznikom so učenci okrasili svoje razrede in razstavne omare. Učenci v dopoldanski in popoldanski izmeni, so imeli dan pred praznikom kratko proslavo in ogled filma Mali vitez in Moj prijatelj Ben.

Posebno svečano je bilo na sprejemu cicibanov v pionirsko organizacijo. Sprejemu so prisostvovali tudi starši cicibanov. Mladi lutkarji so za njih pripravili kratko igrico, člani dramskega krožka pa deklamacije. Nato so zvedeli, da pomeni biti pionir, mnogo. Biti mora najboljši pri učenju, delu, zvest mora biti domovini, ljubiti mora svoje starše in delovne ljudi — skratka vsem mora biti za zgled. Sledila je pionirska zaobljuba, nato so dobili sprejeti pionirji rutice in čepice ter knjigo Martin Krpan, v kateri je bilo napisano posvetilo. Starejši pionirji so nove člane tudi pogostili.

Zvečer je bila proslava za prebivalce Radeč in okolice pod naslovom »Za staro pravdo«. Člani dramskega krožka smo pod vodstvom prof. Peš-

ca naštudirali ciklus povezanih pesmi, ki so obudile boj našega človeka za njegove pravice. Recitatorski zbor in njegove soliste pa je dopolnjeval še moški pevski zbor Radeč.

KARMEN STRNAD

TEKMOVANJE V POČASTITEV DNEVA REPUBLIKE

Strelska družina »Tone Bostič« Zidani most je v nedeljo 2. decembra 1973 organizirala tradicionalno družinsko tekmovanje v streljanju z zračno puško. Zmagal je Dušan Gričar z 247 krogi pred Romanom Matekom z 242 krogi. Tretji je bil Rašo Matek z 230 krogi. Zmagovalec je prejel prehodni pokal.

To tekmovanje je bilo letos organizirano že četrty zapored. Na prejšnjih treh je trikrat zapored zmagal Roman Matek in prejel pokal v trajno last. Sicer pa je SD »Tone Bostič« Zidani most ena najbolj delavnih v občini. O njenem delu bomo še obširneje poročali.

R. M.

V majhnem mestu Rudo se je 22. decembra začela pisati zgodovina naše armade. Nihče je ni zlomil, ne s škornji, ne s puškami in ne s topovi. Njeno ime je ostalo svetlo kot bi kri hranila ta blesk. Naša armada se je nekoč branila in borila. Opotekaje so hodili njeni borci skozi sneg in vihar, toda padli niso nikoli. Ponosno je plapolala naša zastava nad njimi, kot da jih varuje pred nadutim in hladnim sovražnikom. Naša armada je bila otrokom — mati in oče. Pred vsemi pa je korakal TITO.

Ni jih ustavila šumeča in deroča Neretva, umetniki so, ki so pričarali most. Naše zgodovine ni bilo konec, kot so mislili nekateri v lepi, a krvavi Sutjeski. Niso jo mogli uničiti s črnimi oblaki, ki so jih spustili nad Drvar. Ne, korakali so še bolj ponosno in tako korakajo še danes! Korakajo — tisti mladi fantje, ki jim siva sukinja in čepica pomagata, da postanejo možje, da se naučijo živeti. Varni smo, ker so povsod okoli nas, kot veriga, toda veriga, ki nas ne oklepa. Nihče od teh fantov ni pozabil, da smo vnuki in sinovi ljudi, ki so se borili s telesi, z golimi rokam in s srci. Njihova kri je dragocena, toda če bodo morali braniti našo svobodo, se bo tudi ta kri razlila zato, da bo napojila zemljo in da bo iz nje vzkalilo novo življenje, kot je naša armada nekoč zrasla in še raste.

JLA, to so tri črke — tri besede, ki jih marsikdaj izgovorimo malomarno, ne da bi o njih kaj pomislili. Za temi besedami se skriva več; to so črke junaštva. Vsa sreča ljudi, ki nas čuvajo in ki nas bodo branila, so v njih. Iz trpljenja so se rodila in zato so pogumna.

Zato dragi brat: ti, ki čuvaš naše gore, ti, ki braniš naše nebo in ti, ki varuješ naše ravnje, naj bo zate tvoj praznik srečen in srečno naj ti bo življenje. Naj tujec nikoli ne prisili tvoje puške, da bi začela bruhati ognjene pošasti. Če pa bi se to zgodilo, takrat vedi, da smo vsi s teboj, ker mi svoje zemlje »ne damo in ne prodamo«.

Božena Pavčnik

KMEČKI PUNTARJI V JURKLOŠTRU 1573

NADALJEVANJE ŠESTEGA DELA

V noči od 7. na 8. februar 1573 so puntarji prenočili na Pilštanju, kjer so dobili dovolj jedače in pijače. Tu je šele Gregorič ugotovil, kako je bilo s tistim turškim vpadom pred dvema dnevoma. Ko je tamkajšnje prebivalce vpraševal, kako so bili oblečeni in kako so govorili vojaki, ki so pred dvema dnevoma ropali in požigali po okoliških vaseh, je spoznal, da sta preko Sotle na svojo pest vdrla dva oficirja iz Vojne krajine (obrambne črte proti Turkom) s svojimi vojaki. Bila sta to hrvatski plemič Peter Ratkaj in štajerski plemič Josef Dornberger. Izrabila sta priliko, ko je bilo veliko kmetov na puntarskem pohodu in sta za kazen oplenila vasi od Golobinjeka do Kunšperka (pri Sv. Petru pod Sv. gorami, sedaj Bistrica ob Sotli) in od Kunšperka do Podсреde in ponekod celo požigala. Takšno početje je bilo podobno turškemu vpadu in zato se je razširila napačna vest, da so v te kraje vdrli Turki. Ta napačna vest je povzročila, da se je večina puntarjev iz skupine Pavla Šterca razšla in da so Šterca samega prijeli in zaprli.

Ilija Gregorič je 8. februarja 1573 nadaljeval pot preko Kozjega do Kunšperka. Pred odhodom s Pilštanja je poslal glasnika h grajskemu oskrbniku Siebenaicherju na Planino s pozivom, naj izpusti Šterca, sicer bo ob vrnitvi vse požgal: grad, pristavo in trg Planino ter posesti

planinskih podložnikov. Grajski oskrbnik pa je računal na to, da se puntarji ne bodo več vrnili, zato se za Gregoričevo grožnje ni zmenil.

Puntarji se res niso več vrnili, ker jih je pri Kunšperku še istega dne, tj. 8. februarja 1573, premagala plemiška vojska. Prav ko so puntarji hoteli prekoračiti štajersko-hrvatsko mejo, jih je s štajerske strani napadel celjski četrtni poglavar Schratenbach z manjšim oddelkom konjenice in pehote, ki so se jim pridružili še ljudje s kunšperskega gradu, s hrvatske strani pa sta jih napadla

MILOŠ RYBÁŘ
dipl. pravnik in prof. zgodovine

že omenjena plemiča Ratkaj in Dornberger in drugi plemiči s konjenice. Če je bilo ob odhodu s Planine še okrog 720 puntarjev, jih je do hrvatske meje prišlo vsaj še 500—600 (nekaj se jih je morda razbežalo na svoje domove v bližini), torej je bilo številčno puntarjev gotovo veliko več kot plemiške vojske (oboroženi so bili z 20 puškami in majhnim topom), toda spet je bila konjenica tista (kot že prej pri Krškem), ki je odločila boj v korist plemstva. Okrog 50 kmetov je v boju padlo, 42 so jih ujeli, večina pa jih je pobegnila; med pobeglimi je bil tudi Ilija Gregorič, ki se je napotil proti turški meji, ki tedaj ni bila daleč.

Naslednjega dne, 9. februarja 1573, so odgnali 42 ujetih puntarjev v Celje; ker jih je bilo toliko, je pomagalo nanje paziti 15 podložnikov zusemskega gospostva. Ujeti puntarji so bili ranjeni, bosni in raztrgani. V Celju so jih zaprli v stolp in tam jih je obiskal celjski padar, da jim je obezval rane. Predno so jih odgnali naprej v Gradec, sta jim vsem dva čevljarja naredila nove čevlje, dva krojača sta izdelala 28 sukenj in 5 parov nogavic, klobučar pa jim je naredil 26 klobukov. En kovač je skoval 41 okov za vrat (en puntar je verjetno v Celju umrl) drugi kovač pa je skoval 900 obročev za verigo, ki je bila dolga 24 klafter. Tako okovane okoli vratu in prikljenjene skupaj na dolgo verigo, so jih odgnali v Gradec, kjer so jih zaslisevali in sodili.

Zgodovinar Ignacij Orožen, ki je v prejšnjem stoletju ponatisnil to poročilo, pristavlja, da so jih od-

UJETNIK Z OBROČEM OKOLI VRATU

gnali kot divje zveri, medtem ko so njihovi tirani, kakor npr. grof Ferenc Tahi, ostali nekaznovani in so še huje zatirali svoje podložnike. Oskrbnik celjskega gradu je 11. februarja 1573 poslal na Planino po zaprtega Šterca in 13. februarja so ga res pripeljali v Celje, kjer je bil zaprt do konca leta 1573. Kot puntarskega voditelja so ga obsodili na smrt in usmrtili v Gradecu.

Medtem je bila 9. februarja 1573 na Stubiškem polju pri Stubiških (Nadaljevanje na 4. strani)

RAZŠIRJENA SEJA VODSTVA AKTIVA ZMS RIMSKE TOPLICE

Vodstvo aktiva ZMS Rimske Toplice, ki šteje približno 200 mladincev, se je konec oktobra sestalo v razširjenem

Obisk v občinski ZMS

(Nadaljevanje s 1. strani)

Emil Rojc je spregovoril o pomembnosti izobraževanja mladih, ki si morajo utirati svojo pot življenja predvsem z znanjem. Na znanju se gradi naša socialistična družba, na človeku, ki bo znal ločiti dobro in zlo. Znanje je tisto orožje, ki ti ga nihče ne uniči. Tovariš Rojc pa je orisal tudi zunanje-politično situacijo in vlogo neuvrščenih na Bližnjem vzhodu.

O izobraževanju so spregovorili tudi mladi. Beseda pa je tekla tudi o drugih problemih, številnih željah in hopenjih. Iz njihovih besed je bilo čutiti voljo in trdno odločenost, da te svoje želje uresničijo, da postanejo resnično generacija, ki pozna svojo pot in tudi cilj.

BOŽENA PAVČNIK

nem sestavu. Dvajset mladih, ki so se udeležili tega sestanka se je dogovorilo o pripravah na volilno in programsko konferenco aktiva. Sklenili so, da predlagajo za predsednico aktiva tov. ZDENKO HOHKRAUT, ki je bila doslej najbolj aktivna članica tega aktiva.

Za izdelavo programa dela so izvolili posebno skupino, ki bo izdelala predlog in ga posredovala konferenci aktiva v obravnavo in sprejem.

Kmalu za tem sestankom pa so mladinci izvedli tudi konkretno akcijo. Organizirali so krajši pohod po delu poti XIV. divizije in se udeležili komemoracije pri spomeniku Ilije Badovinca. Vse to kaže, da je vendarle velik del mladih v Rimskih Toplicah zainteresiran za delo mladinske organizacije in s tem za reševanje pomembnih družbenih problemov.

Od aktivnega dela aktiva ZMS je odvisno tudi reševanje njihovih problemov in tega se mladi nedvomno dobro zavedajo.

BOŽENA PAVČNIK

800 LET JURKLOŠTRA (24)

Samostan vseh teh dajatev ni zmagoval in je zabredel v dolgove. Leta 1557 poroča prior Elija, da ima samostan 500 funtov dolga, žita ni niti za kruh, cesar pa spet zahteva 1060 goldinarjev državnega posojila.

Nadvojvoda Karl je hotel napraviti konec temu sramotnemu položaju, v katerega sta zašla žički samostan in Jurklošter. Najprej je poslal v oba samostana redovnega vizitatorja, priorja kartuzije Mauerbach pri Dunaju in mu naročil, naj inozemske menihe pošlje nazaj, odkoder so prišli in naj samostan ne sprejme več nobenega inozemskega ali oženjenega meniha. Pozneje je nadvojvoda izrazil še željo, naj prior Nikolaj zapusti Jurklošter, ker ne zna ne nemško ne slovensko in ni ničesar storil za samostan. Nadvojvoda je pisal tudi vrhovnemu kartuzijanskemu predstojniku in mu očital, da je za obe štajerski kartuziji slabo skrbel.

Prior iz Mauerbacha je opravil vizitacijo v žičkem samostanu in v Jurkloštru in o tem poročal nadvojvodi, toda Karlu je bilo to premalo. 8. novembra 1564 je odvzel menihom pravico, da bi razpolagali s samostanskim premoženjem in je za upravitelja obeh samostanov imenoval papeškega nuncija (poslanika) na habsburškem dvoru, škofa Zaharija Delfina (poznejšega kardinala).

Delfin je bil po rodu Benečan in prej škof na Hvaru. Nadvojvoda je odredil, naj nuncij Delfin uživa dohodke obeh samostanov in naj pridobi nazaj odtujeno imovino, iz teh dohodkov pa naj krije vse samostanske stroške, skrbj za redovno disciplino, v samostanu naj obdrži samo domače menihe, ki niso oženjeni, za novince in drugo mladino pa naj ustanovi šolo. Nadvojvoda je o teh svojih korakih obvestil tudi kardinala Morona v Rimu in ga prosil za posredovanje pri papežu, ker se je pater Nikolaj, katerega so odstavili kot priorja v Jurkloštru, pritožil zaradi tega pri papežu.

Nuncij Delfin je za upravitelja poklical svojega uradnika, razen tega je bil pa še poseben oskrbnik za Jurklošter in poseben za žički samostan. V tej službi se je menjalo več oseb. Samostanskega življenja Delfin ni obnovil, ampak so pod njegovo upravo vsi kartuzijanci zapustili Jurklošter; tudi gospodarsko stanje se pod novim vodstvom ni zboljšalo, ker so Delfin in njegovi upravitelji ter oskrbniki skrbeli samo za svoj žep. Nadvojvoda je dobival pritožbe o slabem Delfinovem gospodarjenju, zato je po 5 letih imenoval komisijo

pod vodstvom laškega župnika Polydorja de Montagnana, ki naj pregleda oba samostana.

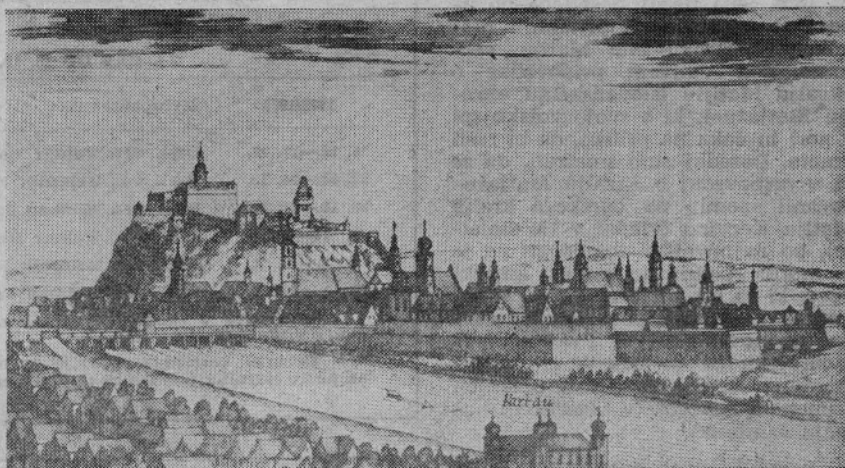
V Jurkloštru je bila komisija od 10. do 14. junija 1569 in je našla zelo slabo stanje. V samostanu ni bilo nobenega kartuzijana niti učitelja (iz tega sklepamo, da so imeli kartuzijani nastavljenega učitelja), v samostanu pa sta prebivala dva kaplana, ki sta opravljala bogoslužje. Za enega od teh kaplanov je komisija ugotovila, da je imel pri sebi nuno, ki jo je odpeljal iz nekega samostana v Pragi. Samostanska poslopja so našli v razpadajočem stanju, 6 ribnikov je bilo praznih, na Marofu pa malo živine.

Podobno stanje je bilo v žičkem samostanu. Komisija je sklicala tudi podložne kmete, ki so se pritoževali nad Delfinovim gospodarjenjem in

tuzijanskih posestev ustvaril premoženje, da je pozneje postal celo nadvojvodski svetovalec.

V tem času so 6. februarja 1573 obiskali Jurklošter kmečki puntarji pod vodstvom Ilije Gregoriča, kar je popisano v posebnem članku. Iz povedanega vidimo, da tedaj ni bilo v Jurkloštru nobenega kartuzijana več in da je bil Krištof Prunner, ki je puntarje pogostil, samo civilni oskrbnik. Zato je napačno, kar pišejo nekateri pisci, da je puntarje sprejel »prior« Prunner in pa, da so puntarji samostan oropali, saj iz Prunnerjevega poročila vemo, da so odnesli samo nekaj posode.

Nadvojvoda Karl je v tem času že določil Jurklošter za druge namene. Habsburške dežele Štajerska, Koroška, Kranjska (z delom Istre), Goriška in Trst so tvorili tedaj posebno enoto, ki

NOTRANJEAVSTRIJSKO GLAVNO MESTO GRADEC, SEDEŽ JEZUITSKEGA KOLEGIJA, KI JE BIL LASTNIK JURKLOŠTRA V LETIH 1595—1773

njegovimi uradniki. Uradniki so se pa obtoževali drug drugega. Glavni upravitelj je bil duhovnik Vincenc Damianis s Hvara, ostali upravitelji so pa bili civilisti. Damianisu so oskrbniki očitali nemoralno žvljenje. Komisija je v Jurkloštru tudi ugotovila, da ima tamkajšnji oskrbnik Krištof Prunner, doma iz Tridenta na Južnem Tirolskem, pri sebi tujo poročeno ženo, s katero ima dva otroka.

Zaharija Delfin je že leta 1565 postal kardinal in od tedaj je živel v Rimu, tako da je le od daleč spremljal dogajanja na obeh samostanskih posestvih na Štajerskem. Še istega leta 1569 je Damianisa odstavil in za upravitelja imenoval Otolina pl. Scazuola iz Cremona, zvitega in prekanjenega Italijana, kj si je iz kar-

se je imenovala Notranja Avstrija. Glavno mesto Notranje Avstrije je bilo Gradec, kjer je imel nadvojvoda svoj dvor. Kot smo že omenili, je bil nadvojvoda vnet katoličan, vendar je moral popustiti plemičem in meščanom, ki so bili večinoma protestanti. Zaradi turške nevarnosti je namreč potreboval denar za obrambo in ta denar je v obliki izrednih davkov dobil od plemičev in meščanov le tako, da jim je dovolil protestantsko bogoslužje.

Da bi zmanjšal vpliv protestantov, je v Gradec poklical jezuite, da bi z različnimi stopnjami šol (od osnovne preko gimnazije do univerze) zmanjšali vpliv protestantov.

(NADALJEVANJE PRIHODNJIČ)

KMEČKI PUNTARJI V JURKLOŠTRU 1573

(Nadaljevanje z 2. strani)

Toplicah velika odločilna bitka med plemstvom in puntarji pod Gubčevim vodstvom, v kateri so bili puntarji premagani, Gubec ujet in odpeljan v Zagreb. V tej bitki je sodelovalo okrog 6000 kmetov, plemiška vojska pa je štelala okrog 5000 mož in je bila seveda dobro opremljena, konjenico pa so imeli samo plemiči, puntarji pa ne. V tej bitki je padlo okrog 4000 kmetov. Gubca so nasledno nedeljo vodili po Zagrebu kot nekako pustno šemo, kot »kmečkega kralja«, kronanega z razbeljeno železno krono; pri tem so verjetno uporabili nagobčnik za goveje živino, kakor so storili 60 let prej ob usmrtni voditelja ogrskega kmečkega upora Jurija Doža. Nato so Gubca razčetrverili s pomočjo štirih konj, taka je bila tedaj kazen za razbojništvo. Pripovedka, da so Gubca posadili tudi na razbeljen železni prestol, je nastala šele v prejšnjem stoletju in nima zgodovinske podlage. V sodnih dokumentih o kmečkih uporih, ki so bili do sedaj znani, je vedno zapisan le Gubčev priimek, ne pa ime. Šele nekaj desetletij po uporah so zgodovinarji pritaknili njegovemu priimku ime Matija, verjetno pod vplivom pripovedke o »kralju Matiji« (slovenskemu »kralju Matjažu«), ki s svojo vojsko spi v gori in čaka na priliko, da bi rešil kmeta. Dosedaj smo smatrali, da se je v pripovedki o »kralju Matjažu« ohranil spomin na ogrskega kralja Matija Korvina (vladal v 15. stoletju), po najnovejših domnevah pa je to morda spomin na koroški kmečki upor, ki je bil zatrt 1478 in v katerem se je najvišji poveljnik puntarjev imenoval Matjaž. Prav v zadnjem času pa so odkrili tri dokumente, v katerih je Gubec omenjen z imenom Ambrož (v zagorskem narčju Jambrek).

Ko je bil Gubec že usmrčen, je bil Ilija Gregorič s svojim sovaščanom Mihajlom Gušetičem na begu. V župnišču pri Sv. Petru pod Kunšper-

kom (danes Bistrica ob Sotli) sta po porazu dobila konja in se napotila proti turški meji. Ilijo Gregoriča in Gušetiča so ujeli graničarji, še preden jima je uspelo pobegniti čez mejo. Zaprli so ju najprej v Varaždinu, nato v Železnom (Eisenstadt), končno pa sta prišla v zapor na Dunaj, kjer sta bila ujetnika dvornega vojnega sveta.

V aprilu in maju so Gregoriča pred komisijo zasliševali. V treh zasliševanjih (tudi z mučenjem) je Gregorič marsikaj povedal o vzrokih upora, o Tahijevih nasilstvih in o pohodu puntarjev po dolini Save in po Kozjanskem. Pri tem je navajal kraje, kjer so se ustavili in bili pogoščeni; omenil je tudi »nek samostan pri Laškem«, katerega imena se ni mogel spomniti in kjer so jim prostovoljno dali piti in jesti. Brez dvoma je, da je Gregorič pri tem mislil Jurklošter in to je zadnja omenba Jurkloštra v zgodovinskih virih v

zvezi s tem kmečkim uporom pred 400 leti.

Gregoriča so še več kot leto dni držali na Dunaju v zaporu. Šele v začetku julija 1574 so ga po cesarjevi odločitvi preko Ptuja pripeljali v Zagreb, kjer so ga na Jakobovem sejmu (25. julija) usmrtili vpricho kmetov, ki so se ta dan zbrali na sejmu. Tako je umrl zadnji izmed voditeljev tega velikega upora, v katerem je aktivno sodelovalo okrog 12.000 kmetov. Glavni tlačitelj kmetov, grof Ferenc Tahy, ni dolgo užival zmage nad kmeti. Že 4. avgusta 1573 je umrl.

Prav je, da se ob 400-letnici spomnimo tudi v naši občini tega velikega dogodka iz naše zgodovine, saj je puntarski pohod dosegel tudi našo občino in je punt tudi drugače razgibal nekatere kraje pri nas (Radeče, Marija Gradec).

K O N E C

RAZPORED DEŽURNE SLUŽBE VETERINARSKÉ POSTAJE LAŠKO

ZA ČAS OD 15. 12. 1973 DO 15. 1. 1974

1973/1974	Zivinozdravnik	Telefonska številka
15. 12.—17. 12.	Dipl. vet. Vahtar Božis, Radeče	(Kličite LM Radeče)
22. 12.—24. 12.	Dipl. vet. Železnik Egon, Strmca 6	
29. 12.—31. 12.	Dipl. vet. Kolman Jakob, Laško	73-979
1. 1.—2. 1.	Dipl. vet. Vahtar Boris, Radeče	(Kličite LM Radeče)
5. 1.—2. 1.	Dipl. vet. Železnik Egon, Strmca 6	
12. 1.—14. 1.	Dipl. vet. Kolman Jakob, Laško	73-979

Dežurstvo v zgoraj navedenih dneh traja od 12. ure prvega dne do 7. ure zjutraj tretjega dne.

Dežurni veterinar opravlja umetno osemenje v času dežurstva na poziv lastnika plemence na določenem mestu.

ZDRAVSTVENI DOM CELJE RAZPORED DEŽURNE SLUŽBE

ZA ČAS OD 1. 1. DO 31. 1. 1974

DEŽURNI
ZDRAVNIK

V JANUARJU

BABURAK-GRAKALIČ
dr. Vesna

4., 5., 6., 8., 15., 22., 29.,

DOLANC dr. Jože

3., 10., 11., 12., 13., 17., 24., 31.,

PEČAR dr. Samo

1., 2., 7., 14., 18., 19., 20., 21., 28.,

VELIKONJA dr. Tone

9., 16., 23., 30.,

VURNEK dr. Branko

25., 26., 27.,

Potrební obiski na domu naj se naročajo pri posameznih zdravnikih v času njihove ordinacije.

Zdravnik, ki nastopi ob delavnikih ob 19. uri dežurno službo, je doma v stalni pripravljenosti od 14. do 19. ure.

»Naše delo« izhaja mesečno — Izdaja Skupščina občine Laško — Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik Lev TICAR — Uredništvo in uprava: Laško, Ulica Borisa Kraigerja 2, telefon 73-045, interna številka 007 — Cena za številko 1 din — Ziro račun pri Službi družbenega knjigovodstva, podružnica Laško št. 50710-637-55419 — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 15. dne v mesecu — Nenaročenih rokopisov ne vračamo — Tisk in kličejši AERO, kemična in grafična industrija Celje — Glasilo je oproščeno temeljnega davka na promet proizvodov na podlagi mnenja Republiškega sekretariata za informacije SR Slovenije (št. 421-1/72 od 30. maja 1973).